

ALBINA

Revista săptămînală a așezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 325

8 pagini — 15 bani

Miercuri 17 martie 1954

Citit în acest număr :

- Cei mai buni (pag. 2-a).
- Să sporim recolta cartofilor timpurii (de primăvară) (pagina 2-a).
- Să urmărim pilda frunțașilor în cultivarea porumbului, cartofului și sfeclii de zahăr (paginile 4—5).
- Din patria constructorilor comunismului (pagina 6-a).
- Alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. — o mare sărbătoare a poporului sovietic (pagina 7-a).

Pilda frunțașilor recoltelor bogate

În fața celor peste 200 de frunțași din agricultură, adunați din toate colțurile țării la București, la Consiliul de Miniștri al R.P.R., printre cei care au luat cuvîntul a fost și Dumitru Dinu, țaran muncitor cu gospodărie individuală din Bistreț-Craiova. El a povestit cit de mirași au fost consătenii săi, atunci cînd a recoltat de pe un hectar 4.200 kilograme de porumb boabe. Dar cînd a arătat vecinilor felul în care a muncit, cum a folosit tot ce-a învățat din conferințele de la căminul cultural, dezmiriștînd la vreme, cîrînd pe cîmp 25.000 kilograme de gunoi, arînd în septembrie la 20—25 centimetri, respectînd toate regulile agrotehnice la semănat și la prășit, oamenii au înțeles ce roade minunate dă munca făcută după îndemnul științei înaintate. El a dovedit că și în gospodăria individuală a țaranului harnic sînt mari posibilități, însă nefolosite, desporire a producției la hectar.

La consfătuirea pe țară a frunțașilor în cultura porumbului, cartofului și sfeclii de zahăr au împărtășit din experiența lor oameni care au cules recolte și mai bogate ca Dinu Dumitru. Așa, de pildă, Lovas Iuliu, brigadier în gospodăria agricolă colectivă din satul Vaida, regiunea Oradea, a povestit cum prin însămînțarea porumbului în cuiburi dispuse în pătrat și prin aplicarea regulilor agrotehnice încă înainte de semănat și pînă la recoltare, a obținut în mijlociu 5.880 kg. porumb boabe la hectar, pe o suprafață de 70 hectare.

Dar frunțașii agriculturii au cules recolte deosebit de bogate nu numai la porumb, ci și la cartofi, sfeclă de zahăr și altele. Producători agricoli pricepuți, care știu să smulgă pămîntului rod mare se găsesc în mii de sate. Nu toți au putut veni la București să vorbească despre experiența, pricepera lor. Mai știm însă că în foarte multe sate sînt producători agricoli care muncesc prost pămîntul, nu aplică regulile agrotehnice și obțin producții slabe.

Pentru ca în țara noastră să avem belșug de bucate, pentru creșterea necontenită a bineistării în casa fiecărui om muncitor nu-i deajuns ca doar o parte mică din producătorii agricoli să culegă rod frumos și îmbelșugat. E nevoie ca pe întreaga suprafață arabilă a republicii noastre să aplicăm metode agrotehnice înaintate, să avem o producție mare la hectar.

Putem ajunge grabnic la o producție sporită în fiecare gospodărie, pe fiecare bucată de pămînt, folosind experiența frunțașilor agriculturii, urmînd pilda lor.

Frunțașii în cultura porumbului, cartofului și sfeclii de zahăr, la sfîrșitul consfătuirii lor, au adresat tuturor celor care muncesc pe țărîm agricol o chemare, un îndemn la luptă pentru producții sporite la hectar, în interesul creșterii necontenite a bineistării a poporului, al întăririi și înfloririi patriei noastre dragi.

Să răspundem din toată inima la chemarea frunțașilor în cultura porumbului, cartofului și sfeclii de zahăr. Urmînd îndemnul lor dăm dovadă de patriotism adevărat, facem să crească belșugul în țară, în casa fiecărui om harnic.

În multe sate au început însămînțările de primăvară sau se fac de zor pregătiri pentru însămînțări. Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și Comitetului Central al P.M.R. cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954 să fie citită cu multă băgare de seamă în fiecare casă. În ea se vorbește și despre experiența frunțașilor agriculturii noastre, despre roadele minunate ale celei mai înaintate agriculturi din lume, agricultura sovietică; totodată sînt arătate limpede metodele înaintate pentru o seamă de culturi de primăvară, sînt amintite regulile agrotehnice ce trebuiesc respectate de toți producătorii agricoli.

Experiența frunțașilor agriculturii o putem cunoaște și la căminele culturale, din conferințe, din citirea ziarelor și broșurilor. Frunțași ai agriculturii, oameni pricepuți care folosesc îndemnul științei agrotehnice, sînt mai în fiecare sat. Să ne întîlnim cu ei la căminul cultural, să le vizităm gospodăriile, să-i rugăm să ne vorbească despre felul lor de a munci pămîntul, de metodele agrotehnice ce le folosesc. Activiștii culturali au datoria de a răspunde cererilor țaranilor muncitori, organizînd la căminele culturale cunoașterea temeinică a experienței frunțașilor agriculturii.

Roade bogate obțin cei ce iubesc pămîntul și-l lucrează cu toată pricepera. Să pornim în bătălia însămînțărilor de primăvară muncînd cu drag, după pilda frunțașilor agriculturii noastre.

La Acățari au început însămînțările

De cîteva zile încoace peste meleagurile raionului Tg. Mureș adie un vînt călduț de primăvară. Oriunde ai privi nu mai zărești decît ici și colo cîte o pată de zăpadă. În multe locuri ogoarele s-au svîntat de-a binelea.

Văzînd timpul prielnic, colectiviștii din comuna Acățari au început arăturile și însămînțările de primăvară. Ei au studiat amănunțit Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954 și s-au hotărît să termine primii pe raion muncile de primăvară. Brigada întîia de cîmp, condusă de tovarășul Orban Victor, a chemat la întrecere socialistă celelalte două brigăzi din cadrul gospodăriei colective. Colectiviștii din Acățari și-au propus să execute grăpatul, aratul și însămînțatul într-un termen cit mai scurt și să aplice pe scară largă metodele agrotehnice prevăzute în Hotărîre.

Pe coaste, unde nu se poate lucra cu tractoarele, colectiviștii lucrează pămîntul cu cele 24 atelaje ale gospodăriei. Brigadierii au repartizat atelajele cu multă pricepere. O bună parte sînt întrebunțate la grăpatul terenului care a fost arat astă toamnă de tractoarele S.M.T.-Miercurea Nerajului, iar altele la arat și semănat.

Orban Victor, responsabilul brigăzii întîia, se oprește din cînd în cînd în urma brazdei, măsoară adîncimea, apoi iar pornește după pluguri.

— Viră plugul mai adînc, bădie, — îi spune el lui Gal Carol. — Știi doar că ne-am propus să facem muncă de calitate, așa cum scrie în Hotărîre.

— Așa-i, așa-i, are dreptate brigadierul, — intră în vorbă Noghi Dominic, președintele gospodăriei agricole colective, care tocmai venise de la brigada doua. Colectiviștii din celelalte brigăzi au să v-o ia înainte în privința calității muncilor. Ei fac arături la 18 cm. adîncime, așa cum prevede Hotărîrea.

După aceea, președintele s-a îndreptat împreună cu brigadierul pe coasta numită Lungu. Aici se află tarlăua de 130 hectare însămînțată cu grîu de toamnă. Această cultură a ieșit viguroasă din iarnă. Pe alocuri a început să înverzească.

— Peste două-trei zile am să încep și grăpatul grîului de toamnă, — spune Orban Victor, după ce sfîrșimă în mină un bulgăre de pămînt. Pînă atunci am să-i dau zor să termin cu grăpatul arăturii de toamnă, dar și cu însămînțatul orzului și ovăzului.

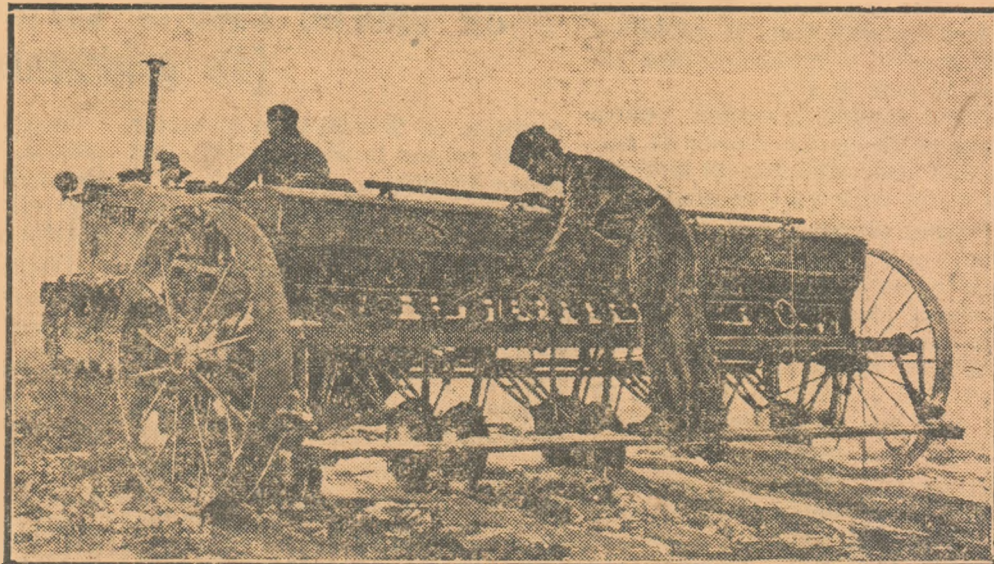
Președintele nu zise nimic. Privi încă odată întinderea nesfîrșită, apoi scoase un carnet și răsfoi cîteva file. Iși notase aici mai înainte toate rezultatele ob-

ținute în cele 5 zile de cînd se începuse munca pe ogoare. În această perioadă colectiviștii din Acățari terminaseră de însămînțat cele 4 hectare grîu de toamnă iarovizat, făcuseră arături pe o suprafață de 18 hectare și grăpaseră 60 hectare arătură făcută astă toamnă de tractoarele S.M.T.-ului. Totodată, colectiviștii mai semănaseră cu ridichi de lună 200 metri pătrați de răsadniță și cu roșii 100 metri pătrați.

— Pînă acum avem unele rezultate bune, — grăi bucuros președintele. — Dar să știi că mai avem încă multe de făcut. Anul trecut am scos 3.000 kg. porumb boabe la hectar. Anul ăsta ne-am propus să scoatem 4.000 kg. Vom semăna 30 hectare pe porumb în cuiburi dispuse în pătrat. Pentru asta ne-am pregătit și semănători speciale. Pe urmă avem de semănat un hectar de tutun și un hectar de sfeclă de zahăr pe teren irigat. Și mai avem și alte plante agricole. Știu că brigada ta a fost mereu frunțaș pe gospodărie, dar cu un lucru nu mă prea împac.

Brigadierul se uită țintă în ochii președintelui și imediat îi ghici gîndul. Anul trecut gospodăria colectivă din Acățari a fost a treia pe regiune la muncile agricole.

— Eu cred că anul acesta avem să-i întrecem pe colectiviștii din Curteni și Crăciunești, — zise hotărît brigadierul.

În lupta pentru îndeplinirea la timp a planului de însămînțări și pentru obținerea unor recolte bogate, oamenii muncii de pe ogoarele patriei noastre muncesc cu tot mai mare avînt. Iată în fotografia de mai sus o semănătoare de la gospodăria agricolă de stat Bragadiru, regiunea București, care ia în scos cîteva piese pentru a înlătura înfundarea tuburilor, însămînțînd mazăre încă în zilele cînd nu s-a topit toată zăpada.

Cei mai buni

Pe drumurile ce duc spre comuna Apold din raionul Sighișoara, răsună cîntece vesele. Echipele artistice de amatori ale căminelor culturale din mai multe comune se îndreaptă spre Apold, unde va avea loc una din întrecerile din prima etapă a celui de al treilea concurs artistic al căminelor culturale. Odată cu intrarea artiștilor amatori în Apold, pe ulițele comunei se revărsă tinerețea și cîntecul. Oamenilor ieșiți pe la porți să-i întîmpine, li se pare că și razele soarelui sînt mai călduroase. În

Tînăruț țaran muncitor Solomon Vasile, cîntînd din clarinet.

fruntea artiștilor amatori din Daia merge fanfara cîntînd cu atîta foc, de parcă s-ar afla de acum în întrecere cu altele.

Țăranii muncitori din Apold s-au adunat la căminul cultural în număr mare. Tineri și vîrstnici, femei și bărbați așteaptă cu nerăbdare începerea concursului.

O să v-o ia înainte cei din Daia. Uite-i ce țanțoși intră în cămin, — îi necăjește pe cei din comună o bătrînică.

De aceea-i concurs, să se vadă cine-a muncit mai bine, — răspunde unul în timp ce pe scena spațioasă împodobită frumos urcau coriștii din Daia,

*„Te slăvim Romînie, pămînt strămoșesc,
Mindre plaiuri sub cerul tău pașnic
rodos
E zdrobit al trecutului jug blestemat
Nu zadarnic străbunii eroi au luptat.”*

și Imnul de Stat al Republicii Populare Romîne umple de bucurie inimile celor peste 600 spectatori. După Imn urmează mult așteptatul concurs. Brigada artistică de agitație a gospodăriei agricole colective „I mai” din satul Vulcan începe prima programul pregătit pentru concurs. Cînd Virgil Langa, prezentatorul de programe apare în fața cortinei, spectatorii așteaptă nerăbdători să audă ce cîntec va urma.

— Frumoasă și bogată e patria noastră. — începe prezentatorul. — Dar prin munca noastră de zi cu zi ea devine mai bogată, mai frumoasă. Și pentru a munci să o facem mai frumoasă avem nevoie de pace, bunul cel mai de preț al omenirii. Ascultați acum cîntecul „Sub al păcii standard”.

— Colectiviștii noștri văd departe — începe din nou prezentatorul. Ei zăresc de acum holdele de grîu cu spicul cît vrabia, îndoite de vînt. Le văd și cum vor arăta pe vremea secerișului. Dar să-i lăsăm să vă spună ei, interpretînd cîntecul „Grîul auriu”. Ropotele de aplauze cu care spectatorii au răsplătit pe coriști nu s-au sfîrșit cînd pe scenă apare prezentatorul de programe al căminului cultural din Daia.

— Pentru ca să avem holde aurii de grîu, să ieșim mai întîi la arat și semănat. Dacă sinteți gata cu uneltele reparate și sămînta pregătită, să începem, adică mai precis corul nostru va începe cîntecul „La arat și semănat”.

Coriștii din Daia au cîntat cu dragoste și talent. Sfaturile dirijorului Schlesag Dieter și audițiile la radio i-au ajutat să-și dezvolte măiestria interpretării cîntecului. Același lucru se poate spune și despre coriștii din Șaeș care s-au prezentat de asemeni bine la concurs.

La dansuri echipa căminului cultural din Daia s-a arătat a fi cea mai bună și pe merit s-a clasat pe primul loc. Mișcărilor variate și pline de vioiciune, ale dansului german „Tirolez” au fost executate bine și cu pricepere. Aplauzele puternice și repetate ale celor din sală, sînt o mărturie a valorii de interpretare a dansului. Dar nici dansatoarele din Șaeș nu s-au lăsat mai prejos. Nu degeaba se spune că Șaeș e satul dansului. Aceasta s-a văzut cînd cele trei formațiuni de dans au interpretat cu măiestrie „Dansul femeilor”, „Dansul torcătoarelor” și altele. Frumoasele costume naționale, fustele albe cu flori, panglicile aurii ținute în mînă

în timpul dansului au dat jocurilor mai multă frumusețe.

Pe scena concursului și-au arătat măiestria și solistele din Daia, Șaeș, Vulcan și Apold. Siguranța în cîntec, vocile lor cristaline ca un izvor abia ieșit de sub stîncă, gesturile pline de naturalețe și de grație care dădeau mai multă expresivitate cîntecelor și-i ajutau pe ascultători să înțeleagă mai bine bogăția de sentimente a melodiilor executate, au făcut ca solistele Ciulei Claudia și Precup Maria din Daia să ocupe locul întîi la faza pe

Solistele Ciulei Claudia și Precup Maria. Ele au primit premiul I la faza pe centru de comună.

centru de comună. Solistul instrumentist Solomon Vasile, țaran muncitor, dînd glas clarinetului său, a făcut să răsună în sală doine populare, cîntece și dansuri atît de dragi țaranilor muncitori ca „Invîrtita”, „Hațegana”, „Bordeiul”, „Ghimpele” și altele, cîntece ce vor răsună și la Sighișoara în faza raională a concursului.

Cînd s-a sfîrșit întrecerea între artiștii amatori, spectatorilor le-a părut rău. Prea frumoasă fusese întrecerea cîntecului și a dansului. În întrecere au învins cei mai buni. Și mai buni s-au dovedit artiștii amatori din Daia. Ei au ocupat cele mai multe locuri întîi, ei vor trimite mai mulți artiști amatori decît alte comune la faza raională a concursului. Dar altă întrecere s-a legat în ziua concursului, întrecerea în campania însămîntărilor de primăvară. Cine vor ieși primii? Fără îndoială cei mai buni.

MIHAIL BORZA

Caspirov A. I.

Crusta solului și combaterea ei

Cartea descrie daunele provocate de crusta (scoarța) solului, care este stratul superior înămolit și apoi uscat al pămîntului arabil. În carte se analizează amănunțit și în mod științific procesul de formare a crustei, precum și mijloacele de luptă împotriva ei. Astfel se indică semănarea ierburilor perene (trifoi și timoștiță) pe pămîntul care este predispus formării crustei. Grăparea semănăturilor este de asemenea un mijloc de luptă împotriva crustei solului. Lucrarea se ocupă și de metodele chimice de combatere a crustei. Citind această carte țărănimea își îmbogățește cunoștințele și poate lupta cu succes pentru îmbunătățirea și sporirea recoltelor.

Olteanu Florica

Cultura floarei soarelui

Deoarece cea mai importantă plantă oleaginoasă din țara noastră este floarea soarelui, s-a întocmit această lucrare cu scopul de a contribui la introducerea metodelor avansate în cultivarea ei. Cartea cuprinde date culesse din bogata experiență sovietică în acest domeniu. Problemele tratate sînt următoarele: fotoasele culturii floarei soarelui, istoricul, producția și zonele de cultură, clasificarea floarei soarelui, agrotehnica floarei soarelui, principalii dăunători ai floarei soarelui și combaterea lor. Cartea dă indicațiuni asupra evaluării recoltelor și asupra păstrării seminței, precum și asupra producerii seminței superioare.

IN ATENȚIA COLECTIVELOR DE CONFERENȚIARI

În perioada 8—13 martie s-au trimis căminelor culturale următoarele conferințe:

— Să cultivăm sfeclă de zahăr.

— Fotoasele cultivării cartofului.

Vă rugăm să urmăriți în mod deosebit ținerea acestor conferințe la căminele culturale, întrucît sînt legate de sarcinile cuprinse în Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C.C. al P.M.R. cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954.

Cartoful este o cultură răspîndită în țara noastră, datorită calităților sale, precum și întrebunțării variate pe care le are.

Prima condiție necesară pentru obținerea de recolte sporite de cartofi este semănatul într-un timp optim și într-un teren bine pregătit.

Terenul pentru plantat cartofi, trebuie arat adînc din toamnă. Din experiențele de pînă acum a reieșit că atunci cînd s-a arat la 18 cm. adîncime, producția a fost de 18.600 kg. cartofi la hectar, iar atunci cînd arătura s-a făcut la 27 cm. adîncime, producția s-a ridicat la 20.000 kg. cartofi la hectar.

Primăvara, terenul pe care se cultivă cartofi, se grăpează imediat ce s-a zvîntat, iar apoi se dă cu cultivatorul pînă la plantare. În cazul în care primăvara terenul este inburuienat, se face o arătură mai la suprafață.

Cel mai nimerit îngrășămint pentru cartofi este gunoii de grajd dat sub arătură adîncă, în

Să sporim recolta cartofilor timpurii (de primăvară)

cantitate de 20—30 tone la hectar sau în cuiburi la plantare 300—400 grame la cuib.

De asemeni, folosirea îngrășămintelor chimice fosfatice care se dau de obicei toamna la arătură adîncă sau primăvara la arătură de însămîntare, contribuie la mărirea recoltei, cît și la sporirea conținutului de amidon din cartof. Îngrășămintele azotoase au o influență hotărîtoare mai ales după răsărire. Ele se dau printre rîndurile de cartofi la suprafață, îngropîndu-se apoi printr-o prașilă.

Se pot da și îngrășăminte potasice, după recomandările tehnicienilor. Aceste îngrășăminte sporesc recolta și măresc în același timp și rezistența la boli a cartofului.

Ingrășămintele se dau la arătura adîncă, la sădit sau chiar în timpul vegetației. În timpul vegetației se îngrășă pămîntul imediat după răsărire a cartofului.

Plantatul cartofilor se face în epoca întîia și se execută cu: mașini speciale de plantat, plugul sau după marcator.

Cel mai bine se plantează cartofii cu marcatorul. Plantarea cu marcatorul se face în felul următor: se trag linii pe teren în două direcții la 55—60 cm. La întretăierea lor se pune cite un tubercul de cartof.

Lucrările de întreținere făcute la timp și bine, asigură o recoltă sporită de cartofi. Prima lucrare care se face culturilor de cartofi este

grăpatul. El se execută înainte de răsărire, cînd se formează scoarța sau după răsărire. La 10—12 zile se face prima prașilă mecanică.

În regiunile umede, mușuroiul se face de două ori: cînd plantele au atins 10—12 cm. înălțime și după două săptămîni de la aceasta, iar în cele secetoase se mușuroiește o singură dată.

În timpul vegetației se stropesc culturile cu zeamă bordeleză 0.75 la sută, pentru combaterea manei. Se fac 2—3 stropiri după nevoie.

Recoltatul se face pe vreme uscată, după ce vrejii s-au uscat. El trebuie efectuat de așa natură încît lucrările să fie terminate înainte sosirii gerurilor. De obicei recoltatul se face cînd tuberculii și-au terminat creșterea.

Prin aplicarea regulilor de mai sus, ținînd însă seama de specificul fiecărui teren, se pot asigura recolte sporite la hectar.

Ing. DINU I. MIHAI

Două comune — două feluri deosebite de a munci

Respectă prevederile Hotărîrii cu privire la campania agricolă de primăvară

Pe cîmp mai erau încă pete albe de zăpadă cînd țărani muncitori din comuna Chendul Mare, raionul Singiorgiul de Pădure, au început arăturile și însămînțările de primăvară. Filor B. Ioan a fost primul din comună care a însămînțat 46 ari cu ovăz și 45 ari cu orz, în mustul zăpezii. El s-a convins pe baza rezultatelor obținute anul trecut ce înseamnă să însămînțezi la timp și să aplici toate regulile agrotehnice. La ovăz, de pildă, a scos 1.600 kg. la hectar, iar la orz 1.900 kg. la hectar. Filor Ioan, ca și mulți alți țărani din Chendul Mare, a citit cu atenție Hotărîrea guvernului și partidului privitoare la muncile agricole din primăvara anului 1954, și și-a notat în carnetul său o mulțime de lucruri pe care trebuie să le pună în practică. Hotărîrea a fost prelucrată și într-o adunare la cîminul cultural.

Filor B. Ioan a arat pămîntul la o adîncime de 18 cm. Odată cu aratul a vîrit sub brazdă 12 care gunoi de grajd putrezit. În aceeași zi cu aratul terenul a fost și grăpat. A pus în pămînt sămînță aleasă și tratată cu abavit. Tot printre primii la însămînțările din etapa întâia au fost și ceilalți țărani muncitori care au citit Hotărîrea și au pornit cu drag la muncă în întrecere patrio-

tică. Pînă la 13 martie zeci de țărani din această comună au fost gata cu însămînțatul orzului și ovăzului. Agentul agricol Ciki Iosif i-a evidențiat pe fruntași la tabla de onoare a sfatului popular. Sfatul popular comunal ține o evidență bună a desfășurării însămînțărilor de primăvară. Se cunoaște amănunțit cit orz și ovăz a fost triorat și tratat și ce suprafață s-a însămînțat. Unii chiaburi ca C. Menfort Ioan și Salomo Ioan nu au ieșit încă la arat și însămînțat, cu scopul de a sabota muncile agricole. A doua zi aceștia au fost obligați de către sfatul popular să-și pregătească sămînța și să înceapă munca pe ogoare.

De bunul mers al însămînțărilor și a întrecerii patriotice se interesează și țărani muncitori. Adesea ei întreabă pe agentul agricol dacă comuna Bordoșiu cu care sînt în întrecere, le-a luat-o cîmva înainte.

— Pînă acum noi sintem fruntași — le răspunde bucuros agentul agricol. Dar trebuie să-i dăm zor nu numai cu însămînțările, ci și cu grăpatul semănăturilor de toamnă, precum și cu celelalte munci agricole.

Cînd însămînțările sînt făcute la voia întîmplării

La cîțiva kilometri de Chendul Mare se află comuna Bălăușeni. Și aici o bună parte din pămînt s-a

svîntat, devenind bun de arat și însămînțat. Însă la cîmp nu au ieșit decît 10-12 atelaje din cele 270 cite sînt în comună. Munca pe ogoare se desfășoară la voia întîmplării. Unii țărani muncitori ca Farcaș Iosif și Nicula Ioan K. însămînțează orzul cu mina, în timp ce în comună patru semănători stau degeaba. De fapt ei au văzut că și agentul agricol Szabo Mihail a făcut la fel. Și vorba ceea, cum e sacul e și petecul.

Comitetul executiv al sfatului popular din comuna Bălăușeni manifestă o totală lipsă de interes față de mersul însămînțărilor de primăvară. La sfat nu se ține nici un fel de evidență a lucrărilor agricole. Nemo Iuliana, referentă agricolă, nu știa nici măcar cit orz și ovăz s-a triorat și tratat și ce suprafață a fost însămînțată.

Ar fi bine ca tovarășii de la secția agricolă a raionului să nu se intereseze numai prin telefon de mersul însămînțărilor, ci să se deplaseze cit mai grabnic în această comună și să ia măsuri de îndreptare. Comuna Bălăușeni are atelaje suficiente, țărani muncitori sînt oameni harnici și pricepuți la agricultură, însă ei trebuie îndrumați și sprijiniți să execute la timp și în bune condițiuni toate lucrările agricole de primăvară.

ION BELCIUGAN

In pragul însămînțărilor

Țărani muncitori din raionul Suceava, în frunte cu deputații lor muncesc cu însuflețire pentru pregătirea muncilor agricole de primăvară.

Încă de la data de 6 martie a.c., în toate comunele raionului, reparatul uneltelor a fost îndeplinit sută

Țărani muncitori din satul Ungureni, raionul Tecuci, se pregătesc din plin pentru campania însămînțărilor de primăvară. La cele 3 centre de reparat unelte se vor termina în curînd reparațiile. Cen-

la sută. Fruntașe în această acțiune sînt comunele Verești, Dumbrăveni, Liteni și Todirești, care și-au îndeplinit planul de la 1 martie. La cele 52 centre de selecționat și tratat semințe a fost condiționată aproape în întregime cantitatea de semințe necesară pentru însămîn-

trul de selecționat și tratat semințele și-a început zilele acesteia activitatea.

Chiar din primele zile ale lui martie au fost cărate în mustul zăpezii zeci de care de gunoi. Ță-

rari. Puterea de germinație a semințelor este controlată cu grijă de toți țărani muncitori la cele 174 centre de germinație din raion. Pînă la 8 martie transportul gunoilor a fost îndeplinit 95 la sută.

Airinei Ioan
corespondent

rani muncitori Butnaru A., Branea N., Călman I., Miron I. sînt primii în aceste munci.

Nicolae P. Popa
corespondent

Nepăsare față de pregătirea campaniei de însămînțări

— Totu-i pregătit. Miine dacă încep însămînțările, tot satul e pe cîmp!... Așa spune agentul agricol Jitaru Constantin din comuna Sihlea, raionul R. Săral.

Dacă ceri amănunte despre felul cum este pregătită comuna Sihlea pentru însămînțări, agentul agricol Jitaru Constantin se grăbește să-ți povestească mîndru despre o mulțime de realizări în privința pregătirii campaniei agricole de însămînțări. Ca să te convingă de spusele lui, agentul agricol Jitaru ia drept martor pe președintele și secretarul sfatului, Tudor Constantin și Dumitriu Dumitru, care declară că totu-i adevărat din fir în păr.

Însă cele spuse în biroul sfatului popular din Sihlea nu se potrivesc nici pe departe cu situația de pe teren. Comuna Sihlea este codașă pe întreg raionul în pregătirea campaniei de însămînțări. De mai multă vreme la cele trei centre de reparat unelte nu se mai lucrează, deoarece nu au cărbuni. La centrul Nr. 3, de la fierarul Oană Gh., nu s-a reparat nimic, tot din lipsă de cărbuni. Așa se face, ca stau nereparate 27. cultivatoare, 9 grape, pluguri și alte unelte agricole. Este un lucru știut că cooperativa are sarcina să se aprovizioneze cu toate cele necesare pentru pregătirea și desfășurarea muncilor agricole de primăvară. Consiliul de

conducere al cooperativei, în frunte cu Toader Agamulea, nu a luat măsuri să aducă din timp cărbunii necesari pentru funcționarea centrelor de reparat unelte. De asemenea, cooperativa nu este aprovizionată cu șuruburi, caiele, formol și alte substanțe chimice pentru tratarea semințelor, trebuincioase țăranilor muncitori.

Centrul de selecționat nu funcționează de cînd a fost înființat, deoarece trioarele și vînturătoarele stau încuiate în magazia cooperativei. Tovarășii de la sfatul popular care răspund de aceasta s-au mulțumit doar să scrie pe o tablă „Centrul de tratat și selecționat semințe” și să o prindă pe un stîlp în curtea cîminului cultural. Alt loc mai bun în toată comuna nu s-a găsit, decît în aer liber, în zăpadă și ploi, în curtea cîminului. Nu e de mirare că nici un țaran muncitor din comună nu a avut unde să-și condiționeze semințele.

În comuna Sihlea nu se duce o susținută muncă de lămurire și educare a țăranilor muncitori pentru ca să participe cu toate forțele lor la pregătirea și executarea campaniei agricole de primăvară. La cîminul cultural, unde director este Iacob Garcea, de la 1 ianuarie anul acesta și pînă în prezent nu s-au ținut decît două conferințe cu caracter agrotehnic. Cîminul cultural

nu a popularizat experiența țăranilor muncitori Anghel R. Constantin, Dinu Mareș, Ion Gh. Chioveanu, care anul trecut, aplicînd regulile agrotehnice, au obținut recolte bogate. Astfel, Anghel R. Constantin, de pe 1,75 hectare cultivate cu griu a recoltat 5.300 kg., iar la porumb a dobîndit o recoltă de aproape 2.000 kg. la hectar.

Această stare de lucruri din comuna Sihlea se datorește în primul rînd faptului că la sfatul popular comunal se muncește dezorganizat și fără un plan de muncă chibzuit cu grijă. În planul general de muncă al sfatului popular există numai un singur punct, care privește pregătirea campaniei agricole de primăvară. Aci nu sînt prevăzute sarcini concrete care să constituie o largă preocupare pentru buna pregătire a campaniei agricole de primăvară. Curînd pe ogoarele comunei Sihlea se va putea porni la însămînțat. Zăpada s-a topit aproape în întregime. Hotărîrea guvernului și partidului, cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954 prevede o serie întregă de sarcini importante. De aceste sarcini trebuie să țină neapărat seama comitetul executiv al sfatului popular din Sihlea.

AUREL BĂBEANU

Ne îngrijim de asigurarea bazei furajere

Indeletnicirea de căpetenie a țăranilor muncitori din comuna noastră este creșterea animalelor. Aceasta se poate vedea și după cifrele ce urmează. În 1938, de pildă, comuna Brebu avea 650 bovine, 3.000 ovine, iar la sfîrșitul anului 1953, 1.388 bovine, dintre care 768 vaci cu lapte și 6.500 ovine.

Creșterea numărului de animale se datorește sprijinului pe care îl primesc țărani muncitori din partea statului nostru democrat-popular prin credite avantajoase și prin îndrumări zootehnice-veterinare. Tehnicienii de la raion: Sanda Ene, doctor Enăchescu, tehnicianul Baranga Anton și alții au fost întotdeauna printre noi, sprijinindu-ne. Ei au ajutat pe țărani cu gospodării mici și mijlocii ca să crească vite de rasă Schwitz. În comuna noastră s-au dobîndit de asemeni succese în îmbunătățirea raselor de oi prin aplicarea metodei însămînțărilor artificiale și buna îngrijire și hrănire a animalelor. Astfel s-a ajuns ca de la o oaie să se dobîndească 3 kg. lînă. Țărani muncitori Zecheru N. Gheorghe, Ion N. Văcaru, Ion Fecioru și mulți alții, îngrijind animalele după sfaturile tehnicienilor, au dobîndit de la vacile lor cite 20—25 litri lapte pe zi.

Statul a venit în ajutorul crescătorilor de animale și pe calea îmbunătățirii sistemului de contractare cu organizațiile de stat și cooperative. Pînă acum cîteva zile, țărani muncitori din Brebu au făcut 214 contracte pentru vînzarea de lapte de vacă și 54 contracte pentru vînzarea de miei și alte animale.

Sfatul popular a luat din timp măsuri pentru asigurarea bazei furajere. Acum este timpul potrivit ca să ne îngrijim îndeaproape de acest lucru. Comuna noastră a avut în 1953, 1.426 hectare cu fîneață naturală și 630 hectare izlaz comunal. În 1954 după apariția legii cu privire la măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor ne-am îngrijit de mărirea acestor suprafețe. În sesiunea sfatului popular s-a pus cu deosebită atenție problema mării suprafețelor cu pășune naturală. Anul acesta vom avea peste 2.600 hectare cu pășune naturală. În vederea lărgirii terenului de pășune naturală, noi am făcut depistări de terenuri în jurul comunei și am găsit peste 300 hectare teren de pășune. În afară de aceasta în munții din împrejurimi se găsesc sute de hectare pășune ce va fi folosită anul acesta. Suprafața ce va fi cultivată cu plante furajere: borceag, trifoi și altele, va fi lărgită cu 80 la sută.

Din timp am luat măsuri ca îndată ce se va topi zăpada, în comuna noastră să se poată începe munca pentru îngrijirea fînețelor și pășunilor. Principalele lucrări ce trebuie făcute sînt curățirea fîneței și a pășunilor de mărăcini albi și ciulini; vom distruge mușuroaiele și vom arde mortanele; fîneața o vom grăpa cu mașinile care sînt la centrul de închiriat al cooperativei.

Țărani muncitori din comuna noastră au înțeles importanța ce o are asigurarea hranei animalelor lor, pentru ridicarea producției de carne, lînă și lapte. În felul acesta, pe lîngă că vor avea cîștiguri frumoase, ei vor putea ajuta tot mai mult la îmbunătățirea aprovizionării poporului muncitor.

NICOLAE CONSTANTIN

președintele sfatului popular al comunei Brebu, raionul Cîmpina

Să urmăm pilda fruntașilor în cultivarea

36.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar

În 1953 am cultivat sfeclă de zahăr pe un sîert de hectar și am obținut o recoltă de 9.000 kg. Am reușit aceasta pentru că am căutat să lucrez bine pămîntul.

În vara anului 1952 am recoltat griul. După aceea imediat am dezmiriștit la o adîncime de 5—7 cm. După o lună de zile de la dezmiriștit m-am dus și am cărat vreo 4.000 kg. gunoi de grajd. Știind că agrotehnica ne învață că la 1 ha. ar trebui cam 30.000 kg. gunoi, eu am văzut că gunoiul pe care îl am nu-mi ajunge. Atunci m-am dus la agentul de cultură a sfecele și am luat 150 kg. superfostat. Am arat terenul la 18—20 cm. și am împrăștiat acest îngrășămint.

În primăvară, citind cărți agrotehnice, am văzut că acolo scrie că dacă semeni pe la 28 martie, o să iasă o recoltă bună. Anul trecut pe la noi a fost o iarnă aproape ca la București anul acesta. Nu se topise încă zăpada și am intrat cu grapa, apoi am dat 150 kg. îngrășămint la sfertul de hectar.

Am uitat să spun că am făcut și umezirea seminței. Am lăsat-o câteva zile și s-a uscat puțin. Sămînța mergea cam greu prin mașină. În ziua de

CONSTANTIN ZBEREA

țaran muncitor cu gospodărie individuală, comuna Belcești, regiunea Iași,

decorat cu „Ordinul Muncii” cl. I-a

28 martie am însămintat așa cum scrie la carte.

După cîtva timp m-am dus pe teren să văd sfecla și am

văzut-o foarte frumoasă pe rînduri. Am luat săpăliga și am tras printre rînduri prașila oarbă.

După ce s-au ofilit buruienile m-am dus și am făcut și răritul, pentru că sfecla se făcuse mare. La o săptămînă după ce am făcut și buchetatul, am dat prașila întîia. Cu prașila a doua am trecut ușurel printre rînduri, fără să strivesc sfecla. Atunci am dat un supliment de îngrășămint de azotat de amoniu. Mulți spu-

neau că sfecla mea are să se ardă de atîta îngrășămint.

A treia prașilă am făcut-o prin august. Pămîntul n-a fost așa de bun, deoarece este un pămînt lutos, greu. Cînd am făcut a treia prașilă, am astupat toate crăpăturile. Această prașilă i-a prins foarte bine sfecele.

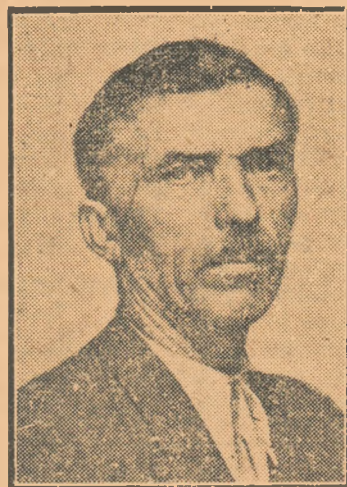
Cînd a venit agentul agricol și mi-a văzut sfecla, a zis: „Bună sfeclă, o să iasă vreo 8.000 kg”. Recolta a fost chiar mai bună decît socoteala lui, că am recoltat 9.000 kg. Pentru acestea am primit 1.700 lei plus avansul de 80 lei, 29.700 kg. zahăr, 20,50 metri pînză.

Primprejurul meu au mai fost și alți cultivatori de sfeclă, dar ei n-au făcut dezmiriștitul de vară și n-au dat atenție nici îngrășămintului chimic. De aceea ei au obținut numai 7.500 kg. în medie la ha. Eu am fost exemplu pe comună obținînd 36.000 kg. la ha. și le-am arătat cît de mari sînt foloasele metodelor agrotehnice.

Pentru anul viitor îmi iau angajamentul că pe terenul pregătit de doi ani de zile, în suprafață de 35 ari, să depășesc cu 50 la sută cantitatea de sfeclă obținută pe terenul din anul trecut.

De curînd Capitala noastră a găzduit pe ce-au luat parte la consfătuirea pe țară a fruntașilor în producție la cultura porumbului, cartofului și sfecele de zahăr convocată de partid și guvern. La lucrările consfătuirii au luat parte cu însuflețire peste două sute de țărani muncitori din toate regiunile țării, colectiviști, întovărășiți, țărani muncitori cu gospodării mici și mijlocii, muncitori din gospodăriile agricole ale statului, care și-au împărtășit unii altora din metodele folosite pentru obținerea de recolte bogate.

Experiența muncii cultivatorilor fruntași, a dovedit încă odată că aplicînd cu pricepere regulile agrotehnice, urmînd sfaturile inginerilor și tehnicienilor, este cu puțință ca milioane de țărani

CIMPEANU VASILE
țaran muncitor din com. Mediașu
Auril, reg. Baia Mare.

VASS ADALBERT
țaran muncitor din com. Polana,
reg. Cluj.

Așa am obținut eu 3.200

Anii trecuți, lucrînd după metodele bătrînești, aram prin pămîntul neogorit și puneam sămînța așa cum dădea dumnezeu, și pînă la urmă dacă se-ntimpla și ploua se făcea porumb, iar dacă nu ploua, nu se făcea. M-am gîndit eu cum să fac să dau un randament mai mare. Am încercat în anii trecuți și am pus porumb ales, însă cînd a fost să-l prășesc am băgat prașitoarea de trei ori. Ce i-am făcut? L-am stricat în loc să-l fac mare. Prașila întîia a fost bună dar a doua și a treia prașilă i-au smuls rădăcinile fiindcă am căutat să scot țărîna prea multă. Cînd porumbul a legat, a legat puțin și așa a rămas. (N. R. Agrominimul arată că prima prașilă se face la 8—10 cm. și apoi adîncimea se micșorează treptat la fiecare prașilă cu 2—3 cm.)

Ce să fac ca să nu se mai întîmple așa la vară? — mi-am gîndit eu. Cum am luat cîrțile de griu de pe pămînt am făcut imediat o arătură de dezmiriștire ca să aplic metodele agrotehnice, să ajung la un rezultat bun și tot odată să le arăt și sătenilor cum duce agrotehnica noastră la bune rezultate. Îmi ziceam: am două pogoane, dacă nici pe acestea nu le lucrez ca lumea, mai bine să sîr în Borcea. Toamna am pus cîii la plug și am făcut al doilea ogor, arătură adîncă. Rămîne pămîntul numai bolovanii și oamenii-mi spun: ce vei face tu printre bolovanii? Eu însă le spuneam: cu cît sînt mai mulți, cu atît voi avea

IORDACH
țaran muncitor cu gospodărie individuală, comuna Jegălia, regiunea Cluj.

la vară o recoltă mai bună. Iarna cînd ninge și viscoleşte, zăpezile se întroienesc printre bolovanii, iar cînd se topesc, apa pătrunde adînc în pămînt sfărîmînd bolovanii.

A venit primăvara. Nu stau. Mă duc și grăpez griul și cînd isprăvesc mă duc la cîmp cu boroana să fărîm bolovanii. Nu m-am lăsat numai cu atîta. Imediat îi dau și cu grapa de mărăcini ras cu pămîntul, făcîndu-l o masă.

A venit timpul să pun porumb la 2 pogoane. Planul meu — să-l pun cu mașina. Dar cu ce fel de mașină? Iau o mașină cu care se pune floarea soarelui cu două țărîni și o lărgesc la intervale de 80 cm. și cu aceasta pun porumbul. Pun porumbul în ea și merg pe drum ca să văd la ce distanță cade bobul. Pe drum am văzut cum cădeau boabele din cele 4 cupe care se învîrtesc. Cad ele la distanțe cam de 20 cm. una de alta. Mi s-a părut că-i prea des. Am astupat ușor și am văzut că merge bine. Într-un ceas bun, am spus: vom vedea ce va fi. Dar! cusem înainte experiență și țiam că va eși bine, în pămîntul sătul de apă. Acum punînd porumbul cu mașina, aveam încredere că va eși bine. Într-o jumătate de zi a fost gata. După ce am terminat, am spus la Sfat să mă scrie „terminat”. A doua zi am apărut pe tablă: „evidențiat”. Ce fac? Peste o săptămînă morg să văd ce face sămînța

Cum am obținut 20.000 kg. cartofi la ha.

Sînt țaran muncitor din comuna Pătrăuți, raionul Suceava. Cu rușine m-am suit sus aici, în fața conducerii Republicii noastre Populare, în fața invitațiilor din toate colțurile la această consfătuire. De ce zic așa? Eu trebuia să vorbesc în numele celor mulți, în numele unei întovărășiri, în numele unei gospodării colective, nu numai în numele meu propriu.

Tovarăși, am jumătate de sută de ani. Nici prin cap nu mi-a trecut că astăzi, în fața conducerii Republicii Populare Romîne, voi fi ascultat de felul cum mi-am dus munca în gospodăria mea individuală.

În anul 1952, întorcîndu-mă de la căminul cultural, de la una din lecțiile predate de propagandiștii care au lucrat în această comună, am trecut și eu la un plan — primul plan pe care l-am făcut în viața mea, plan de felul cum trebuie să-mi duc munca în gospodăria mea. Planul nu l-am făcut singur. Am luat și pe baba mea alături și am zis: hai să plănuiim împreună.

Tovarăși, a face un plan în gospodăria mică, este mult mai greu decît în una mare. Dacă am dat greș în gospodăria mică la 3—4 parcele mici, n-am ce mîncă un an de

TOADER RODENCIUC

țaran muncitor cu gospodărie individuală comuna Pătrăuți, raionul Suceava

zile, iar într-o gospodărie mare mă compensez. Să vă spun una. Aveam un vecin lîngă mine, cu vreo 7—8 hectare și îmi spune: „Ce-ți pasă ție măi, că tu ai puțin”. Eu i-am spus însă: „Ascultă, măi vecine, tare-i ușor să conduci o bogăție, dar eu o sărăcie cum naiba s-o conduc, că e mai greu de condus?”

Din cele 3 ogoare mi-am programat unul de porumb, unul de griu și altul de cartofi. Trece iarna, vine primăvara și hai să-ncepem semănatul cartofilor. Locul nu era îngrășat prea bine. Ei dar lasă că vom face noi să fie bine, ne gîndeam noi. Primăvara m-am dus și mi-am arat 10 prăjini ce am avut în plan, de orz. Pe urmă nu mai am ce ara, că arasem din toamnă. Dar aveam vreo 10 care de gunoi și acestea nu-mi ajungeau pe tot pămîntul. Voiam să pun numai pe șiruri. Dar ce fac tehnicienii noștri și sfatul popular? Ei de îngrășat pămîntul nici nu voiau să audă și numai atîta știau: „Ieși la arat!” Este o rușine pentru sfatul popular să ia agricultura mecanic. Ce să fac? Am pus gunoi în car, iar peste el am

pus plugul. Unde mergeam de mă întreba cineva — spuneam că la arat. Așa am dus pe cîmp 10 căruțe de gunoi.

Cum am lucrat pămîntul? Am lucrat în felul următor: am tras brazde cu plugul, apoi cu coșarca pe rînd am pus cartofi și pînă-n seară am terminat.

Într-o zi mă trezesc cu baba: măi omule, nu te duci și tu la cartofi — îmi spune ea. Cînd mă duc să trag cu grapa, văd că au răsărit. După trei zile trag cu prașitoarea. La o săptămînă am tras prașila a doua, apoi încă două prașle.

Să vă spun ce recoltă am luat. De pe 20 prăjini am luat 7.000 kg. ceea ce înseamnă cam 20.000 kg. la hectar.

Tovarăși, acum că sîntem în preajma campaniei de însămintări, propun ca tovarășii de aici din Capitală să aibă grijă ca tehnicienii noștri să nu ia agricultura pripit, mecanic, ci să chibzuiescă bine de la caz la caz, că aceasta este piinea poporului și această piine se face numai odată în an. Să caute ca lucrările să fie lucrări de calitate, nu o brazdă arată și alta nu.

Să trăiască toți tovarășii cărora le este drag pămîntul și muncesc cu drag, pentru a aduce o producție de calitate și cantitate.

Porumbului, cartofului și sfeclei de zahăr

5.880 kg. porumb la hectar

Muncitori din țara noastră să obțină recolte bogate, pe pământul muncit de ei. Chemarea partizanților la consfătuire adresată întregii țării muncitoare, muncitorilor din S.M.T. și gospodăriile agricole ale statului și specialiștilor din grădăria trebuie să fie un îndemn pentru fiecare țărăn muncitor să lupte din toate puterile sale pentru ca anul 1954 să fie un an de creștere simțitoare a producției medii la hectar la toate culturile agricole.

Publicăm mai jos câteva cuvântări și scrisori ale fruntașilor în producție la cultura porumbului, cartofului și sfeclei de zahăr, în care ei arată cum au reușit să dobândească recolte mari.

MUȘAT IOANA
Șefă de echipă la G.A.C. „Vasile
Moaită” com. Ziduri, reg. Ploiești.

UNGUREANU ION
Țărăn muncitor din com. Crăești,
reg. Cluj.

5.880 kg. porumb la hectar

SPIREA

Gospodărie Individuală
Com. Fetești,
Instanța

nea. Dacă nu e bună, s-o pun afară. Merg și caut pe urma mării și găsesc toată sămânța încolțită. Mai stau o săptămână și îmi spune cineva: așezit. M-am dus și eu acolo ca să văd și am văzut că porumbul a eșit. Când s-a făcut porumbul meu cu trei foi, de-abia atunci oamenii din sat îl puneau — iar eu trebuia să ies la prașilă. Nu l-am lăsat să se mărească că trebuia să-i dau câteva prașile și trebuia să-l iau de mic, că altfel veneau ciorile care îl scoteau repede. Dacă ne silim și îl săpăm din timp — așa, amestecat cu pământul, ciorile nu-l mănâncă scoate.

Spun băiatului și soției: aveți grijă să nu tăiați porumbul, îl vom tăia mai târziu dacă e des. Lăsați-l la 50 cm fir de fir, deoarece între rânduri are 80 cm. Le-am mai spus: să nu lăsați decât un singur fir, deoarece cu cât lăsați mai multe fire cu atât ele se dezvoltă și se încălesc.

Am tăiat tot ce este mic. Am tăiat-o și pe aceasta. L-am tăiat. A trecut un timp cam de două săptămâni; porumbul a crescut. Hai la a doua prașilă! Când am mers la prașilă era mare la genunchi — așa spunem noi. Venea lumea și se uita spunând: uite ce porumb frumos, l-a pus după metoda colhoznicilor din Uniunea Sovietică, ce frumos porumb îi!

Acum, la a doua sapă, când

m-am dus la el, ce să vezi? Mai avea cîte 2 fire pe alături. Nu le-am lăsat. Le succese așa ca să se despartă de firul cel bun și să se usuce. Dacă faci așa, porumbul crește sus și larg, dă cîte 2 știuleți și trei, iar dacă îi lași pe cei mici, nu faci nimic. Cu rînd s-a făcut porumbul mare. Hai acum prin el cu prașila din nou. Am prașit tot la suprafață, omorînd numai buruienile ca ele să nu crească, iar porumbul să-l bată vîntul printre rînduri. Era de o frumusețe rară. Veneau din sat oamenii, agentul agricol, și-mi spuneau că am o recoltă cu care bat recordul. Păi o fi, zic — nu vreau să mă laud că dacă omul se laudă se crede, se umflă. Și cînd a fost la cules, a venit tovarășul agent agricol să-mi spună ce frumos porumb am: ce, nu este? M-am bucurat mult.

La cules, nu știu dacă m-am aplecat odată să iau de jos. Ca în povești, culegeam din picioare, așa, fără ca să mă las jos, să zic că unul e aplecat de rarită sau trîntit de vînt.

Deci, în felul acesta am dus munca de am putut să realizez 3.200 kg. boabe la hectar. Am încrederea că pe viitor voi scoate o recoltă și mai bună, aplicînd metodele agrotehnice, căci numai aplicînd aceste metode agrotehnice vom ajunge la cele mai bune rezultate și la cele mai bune produse în țara noastră. Să arătăm aceste metode și celor ce nu știu și să le spunem că numai așa vom mări producția agricolă a țării noastre.

Cu doi ani în urmă, sub îndrumarea agronomilor de la raion și S.M.T., în gospodăria noastră colectivă „Drumul lui Lenin” din satul Vaida, raionul Oradea, am introdus rotația culturilor pe o perioadă de trei ani. Am stabilit atunci ca pe o anumită parte să cultivăm în primul an leguminoase ca borceag, mazăre, trifoi și alte culturi; în al doilea an să cultivăm păioase: grâu, secară, orz și în al treilea an plante prășitoare ca porumb, cartofi, floarea soarelui și altele. (N.R. Un asolament rațional este asolamentul de 9 sau 10 ani în care intră ierburile perene). Totodată membrii gospodăriei colective au început să studieze și să aplice regulile agrotehnice. Prin aceasta noi am reușit să obținem recolte sporite la hectar care au întrecut de două ori, iar la unele culturi chiar de trei ori, producția medie obținută de gospodăriile individuale din comună.

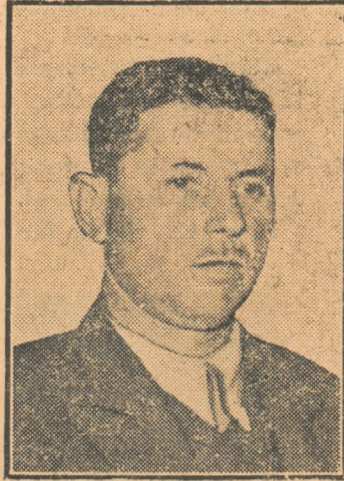
Noi am dobîndit în anul trecut, în medie la hectar, 2.371 kg. grâu, 2.246 kg. secară, 3.249 kg. orz, 2.268 kg. floarea soarelui Jdanov, 26.928 kg. sfeclă furajeră, 27.925 kg. varză. De asemenea am obținut 5.880 kg. de porumb boabe în medie la hectar pe o suprafață de 70 hectare. La porumb, țăranii cu gospodării individuale din sat abia au obținut în medie 2.000—2.500 kg. la hectar.

Trebuie să arăt că obținerea unei recolte de 5.880 kg. porumb boabe la hectar, adică 7.400 kg. porumb știuleți la hectar — recoltă nemaiîntîlnită în satul nostru — precum și recolte mari la celelalte culturi n-ar fi fost cu puțină dacă colectivității nu și-ar fi însușit și n-ar fi aplicat regulile agrotehnice.

Iată cum am muncit noi de am obținut o recoltă bogată de porumb la hectar în anul 1953. După cum a fost stabilită rotația culturilor, noi în sămîntăm porumbul după păioasele de toamnă. În vara anului 1952, îndată după recoltarea păioaselor de toamnă am făcut dezmiriștitul la 5—6 cm. adîncime. În septembrie, cu ajutorul tractoarelor de la S.M.T.-Săcueni, am făcut arătura adîncă la 25—30 cm. În primăvară arătura a fost gră-

LOVAS IULIU
brîgadier, gospodăria agricolă
colectivă „Drumul lui Lenin”
din satul Vaida, regiunea Oradea
decorat cu „Ordinul Muncii” cl. I-a

pată cu grape grele, apoi la cîteva zile am lucrat terenul cu cultivatoarele trase de cai. Înainte de însămînțare am grăpat terenul cu o grapă

ușoară. Arătura adîncă de toamnă a înlesnit înmagazinarea unei cantități de apă în pămînt, din ploii și topirea zăpezii, iar lucrările de primăvară au fost făcute pentru păstrarea apei în pămînt și distrugerea buruienilor care răsăr îndată după topirea zăpezii. Pot spune că aceste lucrări au contribuit foarte mult la obținerea recoltei bogate de porumb.

În sporirea recoltei a contribuit și sămînța de bună calitate. Este o vorbă din popor „Ce semeni, aceea vei culege”. Alegerea și păstrarea știuleților de sămînță a fost o preocupare de seamă a conducerii gospodăriei și a brigadierilor. Încă din iarnă am trimis la laboratorul de analiză semințelor din Oradea probe pentru a se vedea puterea de germinație. De asemenea s-a făcut încercarea puterii de încolțire și în gospodăria colectivă. 98 la sută din boabe au încolțit. Din cărți și din experiența noastră am învățat că o mare însemnătate pentru sporirea recoltei o are semănatul la timpul cel mai potrivit și după metode înaintate. Noi am făcut semănatul în numai 3 zile (între 10 și 13 aprilie), cînd temperatura solului se menținea la 8—9° C., iar semințele au fost puse în pămînt în cuiburi dispuse în

pătrat. Deoarece n-am avut mașină pentru semănat în cuiburi dispuse în pătrat, am făcut semănatul cu sapa. Mai întîi am făcut marcarea pătratelor pe teren în felul următor: cu marcatorul tras de un cal s-au tras linii în lungul și de-a latul terenului ce trebuia semănat; aceste linii au însemnat pe teren niște pătrate egale unul cu altul; în colțurile pătratelor am pus cu sapa cîte 3—5 boabe. Trebuie spus că marcatorul este o unealtă simplă construită în gospodărie dintr-o bucată de lemn de 3 m. pe care au fost înfipti 4 colți la cîte 70 cm. unul de altul. Cînd au răsărit firele de porumb se puteau vedea rînduri drepte din oricare parte ai fi privit.

Ca să dea recolte bogate, porumbul cere o serie de lucrări de îngrijire. În decursul întregii perioade de vegetație, cele două brigăzi de cîmp au acordat o grijă deosebită semănăturilor de porumb. Înainte de răsărirea porumbului, pămîntul prinsese o scoarță. Atunci s-a dat cu o grapă ușoară. Prima prașilă am făcut-o cu prășitoarea trasă de cai pe rînduri drepte, iar în jurul plantei cu sapa. Adîncimea a fost de 8—10 cm. De cîte ori au apărut scoarțe sau buruieni, noi am prașit porumbul. În total s-au făcut 5 prașile. Adîncimea am micșorat-o treptat cu cîte 2 cm. la fiecare prașilă. A doua prașilă am făcut-o tot cu prășitoarea trasă de cai, pe rînduri opuse primei prașile. La a treia prașilă am prașit pe direcția opusă celei de a doua prașile. La fiecare a doua prașilă am curățat cu sapa buruienile de pe lîngă porumb și am lăsat în fiecare cuib cîte 2 fire, cele mai frumoase. De asemenea, s-a făcut copilitul.

Prin aplicarea acestor lucrări am obținut 5.880 kg. porumb la hectar. Dar recolta putea fi și mai bogată.

În anul 1954 noi vom însămînța tot 70 hectare cu porumb. Învățînd din lipsurile anului trecut am luat o serie de măsuri pentru aplicarea mai completă a metodelor agrotehnice. Colectivității s-au angajat să lupte pentru a obține rezultate și mai bune în sporirea producției de porumb și la toate celelalte culturi.

În timp ce țărani cu gospodării individuale au obținut o producție de 2.500 kg. porumb la hectar, colectivității din același sat au obținut 5.880 kg. porumb la hectar. Colectivității au dobîndit acest succes însămînțînd porumbul în cuiburi dispuse în pătrat și respectînd cu strictețe regulile agrotehnice.

DIN PATRIA CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI

Pentru recolte mari de cartofi

(DIN EXPERIENȚA UNEI ECHIPE CULTIVATOARE DE CARTOFI)

Oamenii muncii de pe ogoarele Țării Sovietice luptă cu avînt pentru făurirea belșugului de produse alimentare. Aplicînd cu succes cele mai noi realizări ale științei și ale experienței înaintate, ei sporesc neconținut recoltele la hectar la toate culturile agricole, mărind astfel bogățiile țării și ridicînd bunăstarea întregului popor.

Alături de alte culturi agricole, în Uniunea Sovietică se dă o foarte mare atenție cultivării cartofilor. Și în această ramură, ca și în toate celelalte, s-au obținut în ultimii ani succese însemnate.

Prezentăm în rîndurile de mai jos experiența unei echipe cultivatoare de cartofi dintr-un colhoz. Este vorba de echipa condusă de A. Ermakova, Eroină a Muncii Socialiste.

Aplicînd cele mai noi metode agrotehnice în cultivarea cartofilor, această echipă a obținut în anii din urmă recolte mari de cartofi. Astfel, în anul 1953 ea a obținut o recoltă de cartofi de 42.000 kg la hectar.

Iată cum lucrează această echipă:

Pămîntul rezervat pentru cultura cartofilor se ară la adîncimea de 22-23 cm. cu plugul cu antetrușiță. Primăvara pămîntul se grăpează de timpuriu pentru a păstra umezeala. După 10-12 zile se face a doua arătură, la adîncimea de 20 cm.

Pămîntul se tratează cu îngrășăminte locale și cu cîte 200 kg de superfosfat și alte îngrășăminte minerale potrivite, după care se grăpează din nou.

Cartofii de sămînță se aleg de cu toamnă, iar peste iarnă se păstrează în încăperi speciale. În luna martie se controlează și se lasă numai tuberculile cu suprafețe netede și sănătoase. Echipa însămînțează cîte 3500 kg de cartofi la hectar.

De doi ani încoace echipa condusă de A. Ermakova folosește metoda de sădire a cartofilor în cuiburi dispuse în pătrat. Cartofii se sîdesc cu mașina. Se pun cîte două tuberculile într-o groapă, introducîndu-se totodată și superfosfat granulat (100 kg la hectar). Mecanizatorii care sîdesc cartofii sînt ajutați de

o brigadă permanentă de colhoz-nici.

Sădind cartofii în cuiburi dispuse în pătrat, echipa a avut puțința să lucreze de trei ori solul în două direcții. În felul acesta se distrug buruienile și se menține solul aflat.

La 8 zile după sădire pămîntul se grăpează de două ori. De îndată ce apar rîndurile, se face o cultivăție în două direcții.

Cînd plantele ating înălțimea de 15-20 cm., se introduc din nou îngrășăminte minerale. Atunci se face prășitul în lungul și latul rîndurilor cu cultivatorul.

După 10 zile se face al doilea

prășit în două direcții și se introduc iar îngrășăminte. A treia prășilă se face înainte de împreunarea rîndurilor.

Aplicînd metoda de sădire a cartofilor în cuiburi dispuse în pătrat, sînt necesare mai puține brațe de muncă și se obține o recoltă superioară, după cum se vede din exemplul echipei din colhozul „Borodino“.

Pentru a lucra și mai bine, membrii echipei își îmbogățesc cunoștințele la cursurile conduse de agronomul colhozului, R. Bueva. Și nu începe îndoială că ei vor dobîndi și în acest an însemnate succese în munca lor rodnică.

Taimir este una din cele mai mari peninsule din Siberia. Ținut al zăpezilor și ghețurilor veșnice, unde iarna ține 8-9 luni, Taimirul a căpătat în anii puterii sovietice o nouă înfățișare. În satul Dudinca din acest ținut a luat ființă acum 17 ani sovhozul „Sever“. În acest sovhoz se cultivă în tot timpul anului castraveți și pătlăgele roșii care se coc la lumina unor becuri electrice puternice.

Pregătiri pentru însămînțările de primăvară în colhozurile din U. R. S. S.

În părțile de miază-zi ale Uniunii Sovietice încep muncile de câmp de primăvară. Colhozurile din regiunea Surhan-Daria (R.S.S. Uzbekă) însămînțează de acum culturile de cereale de primăvară. Au început muncile de câmp și în raioanele de miază-zi ale R.S.S. Kazahă. S-au însămînțat suprafețe mari cu orz în colhozurile din Kzil-Kum. În curînd se vor începe muncile de câmp și în alte regiuni ale Uniunii Sovietice.

Problemele legate de lărgirea suprafețelor însămînțate și de sporirea recoltelor la hectar ale culturilor de cereale, tehnice și furajere, se află acum în centrul atenției tuturor oamenilor muncii din agricultură. Participanții la consfătuirile unionale ale muncitorilor de la S.M.T.-uri și din sovhozuri și cei de la consfătuirea fruntașilor din R.S.F.S.R., consfătuiri care s-au ținut de curînd la Moscova, și-au luat angajamente concrete pentru mărirea producției de cereale și alte culturi agricole.

Urmînd chemarea participanților la consfătuirea fruntașilor în agri-

cultură, colhoznicii din artelul agricol Stalin din regiunea Moscova sînt hotărîți să obțină în acest an, în mijlociu, cîte 2.500 kg. cereale, 4.000 kg. legume și 20.000 kg. cartofi la hectar. Brigada de tractoare a lui Ivan Șațki de la S.M.T. Mihailovskaia, ținutul Krasnodar și brigada a 6-a de câmp din colhozul „Lenin“ se întrec pentru a obține în acest an, pe toată suprafața însămînțată, o recoltă de grîu de toamnă de cel puțin 3.300 kg. la hectar, cum și 2.800 kg. floarea soarelui și 5.000 kg. porumb la hectar.

Îngrijindu-se să obțină recolte mari în anul 1954, colhozurile din ținutul Krasnodar și Stavropol, din regiunile Herson, Nikolaev, Crimeea și din alte regiuni au pregătit cantități îndestulătoare de semînțe pentru culturile de cereale și au pus la punct inventarul agricol.

În colhozuri se fac pregătiri pentru săditul cartofilor. Astfel, în col-

hozurile din R.S.S. Belorusă s-au pregătit peste 11 milioane chintale (un chintal are 100 kg.) de cartofi de sămînță. În toate zonele Uniunii Sovietice și mai cu seamă în cele fără cernoziom, colhozurile dau o mare atenție strîngerii și împrăștierii la timp pe ogoare a gunoului de grajd și a altor îngrășăminte locale.

Se creează cele mai prielnice condiții pentru înfăptuirea cu succes a programului elaborat de partid și guvern, de dezvoltare continuă a producției colhozurilor și sovhozurilor. Se lărgesc și se întăresc în însemnată măsură baza materială tehnică a agriculturii. La sfîrșitul anului trecut s-au trimis la S.M.T.-uri pentru deservirea colhozurilor peste 100.000 agronomi și zootehnicieni.

În acest an se urmărește să se lărgesc suprafețele însămînțate cu cereale și culturi tehnice. Cu ajutorul puternicelor mijloace teh-

Succesele sovhozului zootehnic „Omski“ din Siberia

Sovhozul „Omski“ din Siberia este vestit printre întreprinderile zootehnice de stat din U.R.S.S. Înființat acum 23 de ani, sovhozul s-a transformat în această perioadă într-o mare gospodărie cu multe ramuri de producție care se ocupă cu creșterea vitelor de lapte, porcilor și păsărilor.

Anul trecut colectivul sovhozului a obținut importante succese. În condițiile climei aspre din Siberia s-a obținut o înaltă productivitate a creșterii animalelor. De pildă, de la fiecare din cele 500 de vaci s-au obținut în medie peste 5.400 kg. de lapte — cu 150 kg. mai mult decît în 1952. Mulgătoarele frunțase Pelaghia Ivanova și Maria Briuhanova au obținut rezultate excelente: cîte 7.250 kg. de lapte de la fiecare vacă.

Aceste succese au fost obținute datorită perfecționării calităților de rasă ale vacilor și taurilor, îngrijirii pe baza celor mai noi învățăminte ale zootehniei.

Un miliard de ruble pentru construcția de case individuale

În Uniunea Sovietică se desfășoară pe o scară largă, construcția de case individuale. Între 1939-1954, în orașele și așezările muncitorești au fost construiți 25.645.000 m.p. de suprafață locativă. În această perioadă, constructorilor de case individuale li s-au dat credite de stat în valoare de peste 7 miliarde de ruble.

În 1954 construcția de case individuale va lua o și mai mare dezvoltare. Față de 1939,—an în care au fost acordate pentru prima oară credite pentru construcția de case individuale,—anul acesta construcția de case de locuit va crește de zece ori. Constructorilor de case individuale li se vor da credite în sumă de un miliard ruble.

Totodată, anul acesta se prevede dezvoltarea continuă a industriei constructoare de case. Mari uzine vor intra în funcțiune în regiunea Novgorod, în apropierea Leningradului, în Sahalin și în alte regiuni ale țării.

Se vor da în folosință 13 milioane hectare terenuri înțelenite și părăginite din Kazahstan, Siberia, Ural, regiunea Volgăi și Kaukazul de nord. Se prevede, de asemenea, să se lărgescă culturile de cartofi și legume. Potrivit Hotărîrilor luate de partid și guvern, uzinele de mașini agricole vor produce un mare număr de mașini speciale de sădit și însămînțat cartofi, legume și alte culturi.

În prezent se iau peste tot măsuri pentru repararea cit mai grabnică și mai bună a mașinilor, pentru ridicarea calificării cadrelor de mecanizatori.

Apropiata campanie a însămînțărilor de primăvară este o importantă etapă pentru lărgirea suprafețelor cultivate, pentru asigurarea unor recolte mari de cereale, culturi tehnice, cartofi și legume. Oamenii muncii din agricultura sovietică se întrec pentru buna pregătire și executare a tuturor muncilor de câmp cit mai grabnic și la un nivel agror tehnice ridicat.

I. DOLOTOV

Alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. — o mare sărbătoare a poporului sovietic

Primăvara acestui an a adus cu ea în țara care construiește comunismul — primăvara omenirii — în marea Uniune Sovietică, o nouă zi de sărbătoare: 14 martie. În dimineața acestei zile, când orologiul de pe turnul Spasski al Kremlinului a bătut ora 6 și posturile de radio difuzau primele sunete ale imnului Uniunii Sovietice, la Moscova ca și într-un sat din îndepărtata taigă siberiană, pe întinsul întregii Patrii Sovietice au început alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. Muncitorul și savantul din Moscova, colhoznicul din Uzbekistan, învățătoarea din îndepărtatul sat din regiunea cercului polar, milioane de cetățeni ai Uniunii Sovietice au ținut să fie printre primii la vot. În circumscripțiile electorale din Moscova în care au candidat G. M. Malenkov, V. M. Molotov și N. S. Hrușciiov și în numeroase circumscripții electorale din alte orașe și sate aproape toți alegătorii au votat până la ora 3 după amiază. Dragostea cu care s-au prezentat alegătorii în fața urnelor, succesele în muncă dobândite în cinstea alegerilor, dovedesc încă odată că Uniunea Sovietică este țara celei mai înalte democrații — democrația întregului popor.

14 martie 1954, ziua alegerii reprezentanților poporului în organul suprem al puterii de stat a găsit țara socialismului mai înfloritoare, mai puternic luminată de zorii comunismului. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice ține seama de faptul că așa cum a spus genialul Lenin, poporul verifică partidele politice și pe militanți nu după declarațiile și promisiunile lor, ci după faptele lor. Iată de ce fiecare nouă alegere a Sovietului Suprem este un prilej pentru oamenii sovie-

tici de a verifica felul cum Partidul Comunist și Guvernul Sovietic traduc în fapte vîi politica lor. U.R.S.S. are azi o industrie grea, puternică, care se întărește mereu și se dezvoltă. Această industrie este temelia dezvoltării neîncetate a întregii economii sovietice, reazimul de nădejde al apărării patriei. Între 1949—1953 industria sovietică s-a dezvoltat foarte mult; s-au construit 2.500 întreprinderi industriale, iar producția industrială a crescut de 1,8 ori.

Pe baza acestei creșteri uriașe a industriei și mai ales a industriei grele, s-a putut trece cu succes la îndeplinirea marelui și cuprinzătorului program întocmit de Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și de guvernul sovietic, în care se prevede o sporire deosebit de mare, în 2-3 ani, a mărfurilor de consum popular și asigurarea din belșug a populației cu astfel de mărfuri.

Pentru a se crea o mare abundență de bunuri de consum popular este necesară continua dezvoltare a agriculturii. În ultimii patru ani, colhozurile au devenit mult mai puternice, S.M.T.-urile au primit sute de mii de tractoare, combine și alte mașini. Recolta la hectar sporește neconținut, se ridică și productivitatea creșterii animalelor. Dar pentru crearea unui belșug de produse alimentare, agricultura mai are de făcut pași mari înainte. De aceea, Partidul Comunist și Guvernul Sovietic au luat măsuri pentru a asigura în următorii 2-3 ani un nivel mult mai înalt al producției agricole. Așa cum a arătat N. S. Hrușciiov în cuvîntarea rostită la adunarea alegătorilor din circumscripția electorală Calinin: „Țara va primi cu atît mai multe

prodeuse agricole — grîne, carne, grăsimi, lapte, unt, cu cit vor fi mai multe cereale. Iată de ce considerăm lărgirea producției cerealiere ca una din sarcinile primordiale și urgente”.

Pentru a realiza această sarcină măreață, Partidul Comunist și Guvernul Sovietic au luat măsuri pentru ca pe lingă ridicarea producției la hectar, să se valorifice 13 milioane hectare pămînturi care pînă acum nu au fost folosite în agricultură. La chemarea partidului, mii și mii de tineri sovietici înarmați cu tehnica cea mai modernă, pleacă în noile regiuni — din care în unele nici nu a pătruns încă omul — pentru a le transforma în cîmpii roditoare. Avîntul general al economiei a făcut să sporească bunăstarea oamenilor sovietici. În perioada 1949—1953, veniturile muncitorilor, funcționarilor și colhoznicilor au sporit cu aproape 60 la sută. Odată cu creșterea nivelului de trai material, se dezvoltă cultura sovietică.

Statul sovietic a pășit spre un nou și mare avînt. Puterea și forța statului sovietic o constituie baza de granit a orînduirii sovietice — alianța puternică și de neclintit a clasei muncitoare cu țărănimea, prietenia trainică și colaborarea frățească de nezdruincinat a popoarelor Uniunii Sovietice.

La 14 martie oamenii sovietici au ales pe cel mai bun dintre cei mai buni constructori ai comunismului. Printre deputații aleși, alături de încercații conducători ai partidului și statului sovietic, se află muncitori și colhoznici, intelectuali, militari, bărbați și femei, tineri și vîrstnici, reprezentanți ai tuturor națiunilor din marea Uniune Sovietică — oameni ieșiți

din popor, devotați cu trup și suflet poporului. Oamenii sovietici și-au dat cu entuziasm voturile pentru candidații blocului comunistilor și celor fără de partid. Așa, de pildă, colhoznicii dintr-un mare artel agricol din Azerbaidjan au votat pentru candidata de deputată în Sovietul Suprem al U.R.S.S., Kizgait Gasanova. Ea are titlul de Erou al Muncii Socialiste pentru obținerea recoltei excepționale de 9.200 kg. bumbac la hectar. Alegerile din 14 martie au dovedit încă odată lumii întregi că în U.R.S.S. între partid, guvern și poporul sovietic există o unitate mai puternică decît granitul.

Pentru popoarele întregii lumi această nouă dovadă a forței de nezdruincinat a Uniunii Sovietice este un izvor de noi speranțe în apărarea cauzei păcii. Fiindcă așa cum arată G. M. Malenkov: „Noi sîntem pentru o întrecere economică pașnică între Uniunea Sovietică și toate țările capitaliste, printre care, firește, și Statele Unite ale Americii. Guvernul Sovietic se menține consecvent pe poziția că orice problemă litigioasă din relațiile internaționale actuale, oricît ar fi ea de grea, trebuie rezolvată pe cale pașnică”.

Aceasta arată clar de ce oamenii iubitori de pace din toate țările lumii vād în Uniunea Sovietică un reazim de nădejde al apărării păcii și liniștii căminelor lor. Poporul nostru, legat printr-o adîncă și trainică alianță de gloriosul popor sovietic, însuflețit de marile victorii ale Uniunii Sovietice, pășește cu nemărginită încredere pe calea construirii socialismului, a ridicării neîncetate a nivelului său de trai, la luptă dirză pentru apărarea păcii.

CULEGĂTORII DE MAZĂRE NU SINT PRIMIȚI AICI

Anglia. Conducătorii politici ai acestei țări nu pierd nici o ocazie să laude așa zisa „prosperitate” a țaranului englez. Faptele însă se împotrivesc acestor născociri. Inseși zările burghize recunosc că sute de fermieri ruinați și argați fără lucru colindă drumurile Angliei în căutare de lucru. Iată ce povestește despre acești muncitori agricoli revista burgheză engleză „Picture Post”: „Am întîlnit un grup de oameni nomazi în Essex, doar la 35 mile depărtare de Londra. Pe ogoare culesul mazărei era în toi. Aceasta a atras sute de oameni care vagabondează pe șosele. Acești oameni n-au casă și majoritatea dintre ei n-au nici viitor. Casa lor este gardul sub care dorm și ei trăiesc din ceea ce le dă pămîntul”.

Banii cîștigați le ajung deabia să ducă un trai plin de lipsuri, din ce în ce mai mari, de la o zi la alta. Culegătorii de mazăre sînt îmbrăcați în zdrențe. Pe ușile tavernelor din împrejurimile Londrei se pot citi încunoștiințări de felul acesta: „Cei ce culeg mazăre nu sînt primiți aici”.

Le vine greu moșierilor și chiaburilor englezi să stea la aceeași masă cu cei pe care îi jeluiesc și exploatează...

Fapte grăitoare

Pămînt. O viață omenească. Pace. Cuvintele acestea sînt rostite în diferite grauri, în zeci de țări ale lumii capitaliste. Pretutindeni unde țărănimea trăiește împilată și luptă. Pretutindeni unde domnia nemiloasă a monopolurilor amenință cu ruina gospodăriile țărănești mici și mijlocii. Pretutindeni unde robesc la moșieri și chiahuri pe un preț de batjocură muile și muile de muncitori agricoli. Amenințarea foamei și a mizeriei urmărește ca o umbră, pas cu pas, țărănimea din țările capitaliste. Care sînt „realizările” cu care se pot mindri conducătorii țărilor capitaliste? Iată cîteva dintre ele:

IARBA ÎN LOC DE PÎINE

„În Grecia — recunoaște ziarul burghez grec „Embros” — sînt familii care locuiesc în asemenea peșteri în care au locuit oamenii cu 1200 de ani înainte de Christos”.

Nici situația alimentației nu este mai bună. Organul clicii conducătoare din Grecia, „Acropolis”, recunoaște: „Făină nu este, pîinea a devenit un lux. Țăranii din regiunile de graniță anunță: „În stomacurile noastre avem numai iarbă, deoarece lipsa de pîine ne face să fim nevoiți să ne hrănim cu iarbă”. Iată ce fel de foloase au adus „ajutorul american dezinteresat”

și domnia unei clici reacționare în Grecia.

O FETIȚĂ, MAI IEFTINA DECît UN CĂTEL

Revista burgheză americană „United States News and World Report” a publicat într-unul din numerele sale, un articol asupra comerțului de carne vie care se practică pe scară largă în Japonia.

„O fetiță de 10 ani care vine de la

țară la oraș, poate fi cumpărată mult mai ieftin decît un cățel” scrie revista. Mai departe se arată că un cîine ciobănesc german costă 50 de dolari; o pisică siameză de 2 luni se vinde cu 30 de dolari, iar o fetiță dintr-o familie de țărani săraci costă 22 dolari. Majoritatea copiilor de vînzare sînt din cele mai sărace gospodării țărănești sau din mahalalele orașelor, scrie negru pe alb revista pe care am amintit-o mai sus. Rîndurile acestea vorbesc din plin despre viața chinuită a poporului japonez.

ÎN NUMELE POPORULUI

Calabria, Italia. Aci a început încă din 1949 acțiunea de ocupare a pămînturilor moșierești lăsate în paragină. Un țaran din Calabria pornind împreună cu ceilalți tovarăși ai săi să împartă pămînturile nelucrate și ocupate de la moșieri, a strigat: „Ocupăm acest pămînt în numele întregului popor”.

Împotriva alungării țăranilor din satul Ucinada din Japonia, pentru folosirea pămîntului lor ca poligon de tras, s-au ridicat la luptă țăranii japonezi. În semn de solidaritate, muncitorii japonezi au făcut grevă. La sute de kilometri depărtare de Japonia în Germania apuseană, țăranii alungați de pe pămînturile lor transformate în aerodromuri sau poligoane, invită ocupanții nepoștiți să se care acasă. Culegătorii de mazăre din Anglia, țăranii muncitori din Grecia care se hrănesc cu iarbă, muncitorii agricoli din Cuba, cu toții își cer dreptul la o viață omenească, cer pămînt, cer pîine și pace.

ÎN ACUL „ALBINA”

La cooperativa din Sucevița-Rădăuți

„Cunoștințe” folositoare

CE ESTE VITEZA?

Iuțeala cu care un corp se deplasează într-o unitate de timp dintr-un loc în altul se numește viteză. Lumina are o viteză foarte mare. Numai într-o secundă străbate sute de mii de kilometri. Melcul, după cum știm cu toții, merge foarte încet. Există ființe sau corpuri lipsite de mișcare? Știința răspunde: categoric, nu. Noi, care-i cunoaștem pe tehnicienii secției agricole a sfatului popular raional Măcin, spunem: categoric, da. Ei nu se mișcă de loc și de aceea pregătirile pentru însămînțările de primăvară sînt mult rămase-n urmă.

CE DEOSEBIRE EXISTA

INTRE ADEVAR ȘI

MINCIUNĂ?

Ceva nu poate fi în același timp și adevăr și minciună. Pentru a înțelege mai bine să dăm un exemplu. În situațiile statistice ale sfatului popular raional Negrești serie că-n comuna Todirești funcționează două centre de reparat u-nelte. Dacă centrele de reparat u-nelte ar funcționa, am numi cele scrise-n situații adevăr. Dar cînd nu funcționează nici unul, cum se-nțelege de fapt în Todirești, cele scrise-n situații le numim minciună. Ați înțeles care-i deosebirea?

CE-I MAI GREU DE

DESCOPERIT?

Pe corăbii cu pinze, mîinate de vînt, Cristofor Columb a trebuit să călătorească multe săptămîni pînă să descopere America. Lui Magellan, alt corăbier îndrăzneț, i-a trebuit și mai mult pînă a făcut ocolul pămîntului și a descoperit că e rotund. Dar și mai mult timp îi trebuie responsabilului cu sectorul legumicol din raionul Balș să identifice noi terenuri pentru cultivarea legumelor și zarzavaturilor. Așa că socotiți d-voastră, cititorii, ce-i mai greu de descoperit: America, suprafețele pentru cultura legumelor și zarzavaturilor, sau lenea și lipsa de răspundere de care dă dovadă responsabilul sectorului legumicol din raionul Balș? Dar socotiți mai repede, c-a sosit vremea însămînțării lor.

CUM TE POȚI AUTOLINIȘTI?

În mai multe feluri. Iată, de pildă, cum se autoliniștește șeful secției agricole a sfatului popular al raionului Moldova Nouă. În acest raion s-a cărat gunoi de grajd doar pe suprafața de 340 hectare. 340 hectare e puțin, tare puțin pentru un raion. Dar șeful secției agricole e liniștit fiindcă le face socoteala în metri pătrați și ies peste 3 milioane. Și dacă s-ar fi cărat gunoi de grajd doar pe cîțiva ari, tot n-avea motiv să fie neliniștit. Le făcea socoteala pe milimetri pătrați.

Din magazin în magazin și... la depozit

Magazinul Nr. 1. Gestionara Petriuc Lucreția are o vorbă pe care o repetă ori de cîte ori vreun cumpărător îi cere condica de sugestii și reclamațiuni, să scrie că magazinul stă adesea închis, că orezul și alte măriuri se vînd pe sprînceană. „Scrie acasă — îl îndeamnă ea pe cumpărător — că faci mai bine, nu tocești creionul de pomană”.

Magazinul Nr. 2 stă închis ore întregi.

Magazinul Nr. 3 îl găsești totdeauna deschis, dar la unele mărfuri prețurile sînt mai mari decît cele oficiale.

La magazinul unde vinde Zarembe Varvara cumperi ce vrei.

Pentru asta trebuie însă să cumperi și mărfurile care ți le bagă pe gît vînzătoarea.

La depozit. Președintele cooperativei din Sucevița n-are timp să ia măsuri împotriva gestionarilor și a vînzătorilor, fiind pînă peste cap de „ocupat”. Vinde personal prietenilor și rudelor mărfuri direct din depozit.

De aceea cumpărătorii n-au mai scris în condicie de sugestii și reclamațiuni de la magazine, n-au scris nici acasă cum îi îndeamnă gestionara Petriuc Lucreția. Ne-au scris nouă, iar noi așteptăm să ne scrie U.R.C.A.D. Rădăuți. Știe despre ce.

Strigătură

Ușurel și legănat,
Că sînt gata toți din sat,
De arat și semănat.
Numai tu ce mai bărbat,
Ai ș-acum plugul stricat.

Uite, mă, pe chiburoi
Cum ține plugu-n gunoi

Rugina doar l-o strica
Să n-aibă cu ce ara.

Drag îmi e bădița, drag,
Cînd îmi trece peste prag
Că a fost primul din sat
Care-a dat cota la stat.

Pînă cînd?

Nu știu ce s-ar fi făcut tovarășul Diaconescu Gheorghe, dacă ar fi lucrat la sfatul popular al unei comune formată numai dintr-un sat, cu un singur cîmin cultural. Și-ar fi dat poate demisia sau ar fi cerut să fie mutat. Dar asemenea probleme nu-și pune, că lucrează la sfatul popular din Boroaia, comună cu șase sate și șase cămine culturale. Are unde să facă reuniuni cu muzică, dans și bine înțeles, nelipsitul bufet. În trecut fie zis, reuniunile organizate de tovarășul Diaconescu sînt chefuri așa de strașnice încît li s-a dus vestea pînă hăt departe.

Cu vreo două duminici în urmă, tovarășul Diaconescu a avut poftă de o astfel de reuniune. L-a chemat pe Irimia Ion, fost director de bancă, și-au organizat-o. Nu le-a fost greu să aleagă-n care din cele șase cămine culturale. Alegerea

s-a oprit îndată asupra cîminului cultural din Boroaia. Era aproape de sfat, în centrul comunei, aveau o cheie care se potrivea la ușa din dos a cîminului, iar tovarășul Boleac, directorul, era la cursul agro-tehnic. N-avea cine să se împotrivească.

A doua duminică, reuniunea a fost mutată în satul Moșița, la vreo trei kilometri departe de Boroaia. Tovarășul Diaconescu aflase că directorul cîminului din Moșița a plecat din sat la o școală.

În care dintre cele patru sate care mai sînt în comuna Boroaia din raionul Fălticeni va avea loc viitoarea reuniune? Precis putem spune după ce-om afla care director de cîmin cultural lipsește duminica viitoare din sat.

Havriș Mihai
correspondent

„Radio... Albina”

PE UNDE SCURTE

Emisiunea noastră nu poate fi ascultată și la cîminul cultural din comuna Budacul de Jos, raionul Bistrița. De șase luni aparatul de radio stă la secția culturală, unde a fost dus pentru reparații. Cînd se vor înlătura defecțiunile aparatului de radio? Răspunsul e unul singur: cînd se vor înlătura defecțiunile din munca secției culturale.

PE UNDE MIJLOCI

Transimtem un program cerut de țărani muncitori din comuna Negoești, raionul Amaradia. În timp ce ei ascultau la radio un sfat agro-tehnic, contabilul Manea Nicolae a ridicat aparatul de radio și l-a dus la sfat. Așa că-n comuna Negoești doar contabilul Manea poate asculta emisiunea aceasta... dacă nu cumva aparatul de radio s-a stricat cînd l-a smuls din mîna tovarășului Sporiș, directorul cîminului cultural.

Recomandăm emisiunea organelor în drept să ia măsuri.

PE UNDE LUNGI

În satul Țicău, raionul Cehul-Silvaniei, emisiunile posturilor noastre de radio nu pot fi ascultate pe niciun fel de unde. Tovarășul Rogneanu Florian de la sfatul popular, a scos din aparatul de radio lămpile și piesele mai de preț.

De aceea la Țicău nu poate fi ascultată deocamdată decît emisiunea „Radio... Albina”. Am spus „deocamdată”, gîndindu-ne că vor asculta-o și cei de la raion.

După corespondențele tovarășilor
Grecu Ioan, Lungu Dumitru
și Țircă Ilarie

Ghicitoare

Te ajută la arat
Să ai rod îmbelșugat.
Ajutor neprețuit
Îți va fi și la prășit;
Ba-l aplici cu mult succes
Chiar și toamna, la cules.
Cine-i?

(Să nu-l cauți pe potecă,
Că-l găsești și'n bibliotecă!)
(Agrominimul)

Cincisprezece saci

Chiaburoiul Toader Oprea
Din comuna Avrămești
Amîna să-și deie cota
Tot cu vorbe chiaburești:

— N-am tovarăși, zău, mă credeți
Știe numai Dumnezeu
Cum mă lupt cu sărăcia...
Vai de sufletelul meu!

N-a fost bun ist an porumbul,
Griul iar nu s-a făcut,
N-am de unde să-mi dau cola,
Ce-ași fi dat de-ași fi putul!...

De la sfat — inimă largă
Pe chiabur l-au pîsuit.
Planul însă pe comună
Rămînea ne-ndeplinit.

— Dacă n-are, n-are omul,
Sufletul nu poți să-i iei.
O să deie-el la anul
Cînd or fi sacii mai „grei”!

Căinat de-ai săi prieteni,
Și-a zis Oprea: S-a gătat.
Toader, ai prostiț tot satul!
Dar să vezi ce s-a-nțimplat...

O tovarășă, Stegaru,
De la sfat, de la regiune,
A sosit în sat și-atuncea
Mulle-au prins oamenii-a-i spune.

Și mergînd la Toader Oprea
Cu vreo cîțiva dintre noi
Întrebă: — Zici că n-ai boabă
Nici de grîu, nici păpușoi?

— N-am, tovarășică dragă,
Căutați, pre legea mea!
Haide, urcă-n podul casei
Să vezi dacă am ceva.

Întră cîțiva pe porțiță.
Dar, odată-n bățatură,
Uite-așa, ca din greșală,
Au deschis ușa la... șură.

Ce să vezi — minune mare!
Era mama șură grea
Cincisprezece saci cu boabe
Locuiau ca pruncii'n ea.

Cezar Sterică
correspondent

com. Banca, raion Bîrlad